

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 58)

Iets Nieuws

6 Mei 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://cornerfringe.com/media/89sj4s8/part-58-a-new-thing>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getransliterende, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom allemaal bij aflevering 58 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

Momenteel bekijken we de raad van Jeruzalem in Handelingen 15. We bevinden ons op een hoogtepunt waar Jakobus, het hoofd (*nasi*) van het hof, naar voren kwam. Ter ondersteuning van het getuigenis van Petrus, Paulus en Barnabas, ging Jakobus naar de Schrift. Er is niets anders om naar te verwijzen als u oordeelt overkomstig Jakobus' uitspraak. U kunt dit niet doen zonder de autoriteit van de Schrift.

Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk dit punt is, omdat er een duidelijk en ondubbelzinnig gebod in de Wet van God staat, dat zegt dat een niet-besneden heiden geen deel kan uitmaken van het huishouden van Abraham. Sterker nog, hij is afgesneden. Dat kan niet veranderd worden door de mening van de mens, maar alleen door het Woord van de Heer. De Schrift is de ultieme autoriteit.

In de laatste aflevering zagen we hoe veel Schriftgedeeltes getuigen dat God iets nieuws zou doen. Hoe meer we dit begrijpen, hoe duidelijker andere zaken zullen worden die we moeten behandelen. In Efeze 2 verwoordde Paulus dit hele verhaal voor de heidense Christenen in Efeze. Luister naar hoe hij dit zei:

Efeze 2:11 – **¹¹Bedenk daarom dat u die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt (nadruk toegevoegd).**

Wanneer u aandacht besteedt aan de brieven van Paulus, zult u merken dat er een onderstroom van besnijdenis door deze brieven gaat. Het was het grootste probleem van die tijd. God deed

iets zo radicaals dat het Joodse volk perplex stond. Ze konden niet geloven wat ze zagen, maar het was werkelijk een werk van God.

Efeze 2:12 – ¹² **dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld** (nadruk toegevoegd).

Paulus zette net uiteen hoe een Jood naar een niet-Jood keek. Het Joodse perspectief op niet-Joden was heel eenvoudig. U was een vreemdeling, een buitenlander. U maakte geen deel uit van het Koninkrijk van Israël. U kreeg de zegeningen en de beloftes niet.

Efeze 2:13 – ¹³ **Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen** (nadruk toegevoegd).

Heidenen worden één met Israël door het bloed van Jezus. Daarom heeft dit cruciale moment in de tijd, toen God de wereld zo liefhad dat Hij Zijn enige geboren Zoon gaf, de wereld veranderd. Het heeft alles veranderd, zelfs de dynamiek van Israël zelf. Per definitie was dit iets helemaal nieuws.

Efeze 2:14 – ¹⁴ **Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken** (nadruk toegevoegd).

Wat bedoelde hij met "maakte beiden tot één"? Paulus zei dat Jezus de besneden Jood en de onbesneden heiden tot één maakte (*echad*). Zoals een man en vrouw één worden, worden de Jood en de heiden één. Zoals de Vader en de Zoon één zijn, zijn de Jood en de heiden één geworden. De scheidingsmuur, die door God Zelf in Zijn Wet was ingesteld, is afgebroken.

In Genesis 17:14 staat – ¹⁴ **Maar hij die mannelijk en onbesneden is, van wie het vlees van zijn voorhuid niet besneden wordt, die persoon moet van zijn volksgenoten worden afgesneden; hij heeft Mijn verbond verbroken** (nadruk toegevoegd).

Dit was de scheidingsmuur. Geen onbesneden heiden had enige plaats in het huis van Abraham. Er was een enorme scheidingsmuur tussen de besnedenen en de onbesnedenen, en deze was vastgesteld binnen de Wet. Maar nu is in Jezus de scheidingsmuur afgebroken. Zoals Paulus zei in Efeze 2:14: "Jezus heeft beiden één gemaakt." Ik hoop dat u kunt waarderen hoe radicaal God is geweest.

Johannes 10:16 – Luister naar wat Jezus zei – ¹⁶ **Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder** (nadruk toegevoegd).

Merk op wat Jezus zei, "Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn." Met andere woorden, "deze schaapskooi" is Israël, de fysieke nakomelingen van Abraham. Maar Jezus heeft nog andere schapen die niet tot die schaapskooi behoren die Hij moet gaan halen.

Hij heeft het over het bereiken van de heidenen. Hij zou een overblijfsel uit de volken voortbrengen, die in Hem zouden geloven en Hem Heer en Redder zouden maken.

Zou Hij twee schaapskooien hebben die duidelijk van elkaar te onderscheiden zijn? Hij zei dat Hij de besnedenen en de onbesnedenen bijéén zou brengen. En er zal één kudde en één Herder zijn. Dat is iets radicaal nieuws.

Johannes 11:51-52 – ⁵¹Dit zei hij echter niet uit zichzelf, maar als hogepriester – de hogepriester Kajafas – van dat jaar profeteerde hij dat Jezus sterven zou voor het volk, ⁵²en niet alleen voor het volk, maar ook om de kinderen van God, overal verspreid, bijeen te brengen (nadruk toegevoegd).

Het keerpunt in de tijd was Jezus. Er zou iets nieuws komen; er zou iets nieuws gebeuren dat nog nooit eerder was gebeurd.

Verdergaand, luister naar wat Jezus zei in Zijn voorbede:

Johannes 17:20 – ²⁰En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven (nadruk toegevoegd).

Met andere woorden, Jezus bad niet alleen voor Zijn discipelen, maar Hij deed ook voorbede voor diegenen die in Hem zouden geloven vanwege de woorden van de discipelen. Laten we duidelijk zijn: de enige reden waarom ik het evangelie geloof is omdat de Joodse apostelen eropuit gingen en het evangelie predikten. Zoals we lezen in het boek Handelingen, is hun leer het fundament van het geloof. We moeten voortzetten in de leer en het geloof van de apostelen.

Dus, iedereen die het evangelie heeft ontvangen, heeft het ontvangen omdat de apostelen eropuit gingen. Er moet een sterke nadruk worden gelegd op Paulus omdat hij naar de heidenvolken ging, het goede nieuws predikte en de heidenen hoop gaf. Nu moeten Joden en heidenen van over de hele wereld worden verzameld als één nieuwe mens in de Messias Yeshua.

Johannes 17:20-21 – ²⁰En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, ²¹opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt (nadruk toegevoegd).

Die woorden zijn zo radicaal als het maar zijn kan. Jezus zelf bad tot Zijn Vader, en wat was het hart van Jezus? Dat de besnedenen en de onbesnedenen één zouden zijn en de eenheid van de Vader en de Zoon zouden weerspiegelen.

Blijf op de hoogte. We komen terug met veel meer als we doorgaan met de raad van Jeruzalem. De Heer zegene u en behoeft u.

